Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 25ης Ιουνίου 2020*

«Φυτικές ποικιλίες – Αίτηση τροποποιήσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia του είδους Lilium L. – Προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ – Απαράδεκτο – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 67, παράγραφος 1, και άρθρο 87 του κανονισμού 2100/94 – Διόρθωση προφανών σφαλμάτων – Άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 874/2009»

Στην υπόθεση T-737/18,

Siberia Oriental BV, με έδρα το ’t Zand (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον T. Overdijk, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), εκπροσωπούμενου από τους M. Ekvad και F. Mattina, και από την O. Lamberti,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 15ης Οκτωβρίου 2018 (υπόθεση A 009/2017), σχετικά με αίτηση τροποποιήσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia του είδους Lilium L.,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Μαρκουλλή, πρόεδρο, K. Ηλιόπουλο (εισηγητή) και R. Norkus, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2019,

κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 28 Ιουλίου 1995, η προσφεύγουσα Siberia Oriental BV υπέβαλε ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) αίτηση για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ 1994, L 227, σ. 1). Η αίτηση αυτή καταχωρίσθηκε υπό τον αριθμό 1995/0101.

2 Η φυτική ποικιλία για την οποία ζητήθηκε κοινοτικό δικαίωμα είναι η ποικιλία Siberia, η οποία ανήκει στο είδος Lilium L.

3 Στην αίτησή της για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι η ποικιλία αυτή είχε διατεθεί για πρώτη φορά στο εμπόριο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Ιανουάριο του 1993. Το πρώτο εθνικό πιστοποιητικό παραχωρήσεως δικαιώματος επί της ποικιλίας χορηγήθηκε στις 8 Απριλίου 1993 στις Κάτω Χώρες, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2100/94.

4 Με την από 2 Αυγούστου 1996 απόφασή του (στο εξής: απόφαση περί παραχωρήσεως), το ΚΓΦΠ παραχώρησε κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia, ορίζοντας ως ημερομηνία λήξεως της διάρκειας του δικαιώματος αυτού την 1η Φεβρουαρίου 2018. Η ως άνω ημερομηνία λήξεως καταχωρίστηκε στο μητρώο των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών (στο εξής: μητρώο) που προβλέπεται στο άρθρο 87 του κανονισμού 2100/94.

5 Με ηλεκτρονική επιστολή της 24ης Οκτωβρίου 2011, η προσφεύγουσα ζήτησε από το ΚΓΦΠ διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο που είχε υιοθετήσει το 1996 για τον υπολογισμό της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia. Με ηλεκτρονική επιστολή την οποία απέστειλε την επομένη, το ΚΓΦΠ της γνωστοποίησε τις πληροφορίες που αυτή είχε ζητήσει.

6 Από το 2015 έως το 2017, το ΚΓΦΠ και η προσφεύγουσα εξακολούθησαν την αλληλογραφία σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της διάρκειας του δικαιώματος επί της ποικιλίας Siberia.

7 Στις 24 Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα επανέλαβε την άποψή της ότι η διάρκεια του δικαιώματος επί της ποικιλίας Siberia έπρεπε να υπολογιστεί, σε ένα πρώτο στάδιο, βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού 2100/94. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το ΚΓΦΠ όφειλε, σε ένα δεύτερο στάδιο, να προβεί σε περιορισμό της διάρκειας του δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, αφαιρώντας από τη διάρκεια αυτή το διάστημα μεταξύ της πρώτης εμπορίας της ποικιλίας Siberia και της ημερομηνίας ενάρξεως του εν λόγω κανονισμού. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα ζήτησε από το ΚΓΦΠ να τροποποιήσει την ημερομηνία λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας που είχε χορηγηθεί για την ποικιλία Siberia, αντικαθιστώντας την ημερομηνία της 1ης Φεβρουαρίου 2018 με εκείνη της 30ής Απριλίου 2020.

8 Με την από 23 Οκτωβρίου 2017 απόφασή του, το ΚΓΦΠ έκρινε απαράδεκτη την αίτηση τροποποιήσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας που είχε καταχωριστεί στο μητρώο για την ποικιλία Siberia. Το ΚΓΦΠ έκρινε, πρώτον, ότι η προθεσμία των δύο μηνών που προβλέπει το άρθρο 69 του κανονισμού 2100/94 για την άσκηση προσφυγής κατά της αποφάσεως περί παραχωρήσεως είχε ήδη παρέλθει. Δεύτερον, το ΚΓΦΠ έκρινε ότι το άρθρο 53, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 874/2009 της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες ενώπιον του ΚΓΦΠ (ΕΕ 2009, L 251, σ. 3), δεν είχε εφαρμογή εν προκειμένω, στο μέτρο που η απόφαση του ΚΓΦΠ δεν περιείχε γλωσσικό σφάλμα,

γραφικό λάθος ή προφανές σφάλμα. Το ΚΓΦΠ υποστήριξε, τρίτον, ότι δεν υφίστατο νομική βάση για την τροποποίηση της ημερομηνίας καταχωρίσεως του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας στο μητρώο.

9 Στις 23 Νοεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε, βάσει του άρθρου 67 του κανονισμού 2100/94, προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ κατά της αποφάσεως της 23ης Οκτωβρίου 2017. Η προσφυγή αυτή περιελάμβανε επίσης αίτηση προδικαστικής αναθεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 70 του κανονισμού 2100/94.

10 Με απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2017, το ΚΓΦΠ απέρριψε την κατά το άρθρο 70 του κανονισμού 2100/94 αίτηση προδικαστικής αναθεωρήσεως.

11 Η προφορική διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών διεξήχθη στις 24 Σεπτεμβρίου 2018. Κατά την προφορική συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφυγή της ήταν παραδεκτή κατά το μέρος που στηριζόταν στα άρθρα 67 και 87 του κανονισμού 2100/94. Ως νομική βάση της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλέστηκε, επίσης, το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009 και την υποχρέωση του ΚΓΦΠ να διορθώνει αυτεπαγγέλτως τυχόν σφάλματα που περιλαμβάνονται στο μητρώο.

12 Με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών του ΚΓΦΠ απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη.

13 Πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφυγή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 67, σε συνδυασμό με το άρθρο 87 του κανονισμού 2100/94, διότι, κατά την άποψή του, οι διατάξεις αυτές αφορούν την αρχική καταχώριση στο μητρώο της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και όχι την τροποποίηση μιας τέτοιας καταχωρίσεως.

14 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφυγή δεν μπορούσε να στηριχθεί ούτε στο άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009. Συγκεκριμένα, κατά το τμήμα προσφυγών, η απόφαση του ΚΓΦΠ της 23ης Οκτωβρίου 2017, με την οποία αυτό απέρριψε την αίτηση τροποποιήσεως της ημερομηνίας λήξεως, δεν αποτελεί απόφαση δεκτική προσφυγής δυνάμει του άρθρου 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94. Δεν αποτελεί, ιδίως, απόφαση σχετική με την καταχώριση ή τη διαγραφή πληροφορίας στο μητρώο, κατά την έννοια του άρθρου 87 του κανονισμού 2100/94. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τη φερόμενη άρνηση του ΚΓΦΠ να ασκήσει την εξουσία που του παρέχεται προς αυτεπάγγελτη διόρθωση τυχόν σφαλμάτων τα οποία περιλαμβάνονται στο μητρώο.

15 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών, επικυρώνοντας την αιτιολογία της αποφάσεως της 23ης Οκτωβρίου 2017, επισήμανε ότι υποτιθέμενο σφάλμα κατά τον υπολογισμό της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί προφανές σφάλμα, κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι το άρθρο 116, παράγραφος 4, τέταρτη περίπτωση, του κανονισμού 2100/94 επιδέχεται, prima facie, πλείονες ερμηνείες.

16 Τέλος, τέταρτον, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη για τον λόγο ότι είχε ασκηθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπει το άρθρο 69 του κανονισμού 2100/94. Δεδομένου ότι η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη, το τμήμα προσφυγών δεν αποφάνθηκε επί της ερμηνείας του άρθρου 116 του κανονισμού 2100/94.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να υποχρεώσει το ΚΓΦΠ να καταχωρίσει στο μητρώο ως ημερομηνία λήξεως την 30ή Απριλίου 2020 αντί της ημερομηνίας που αναγράφεται σ' αυτό επί του παρόντος.

18 Το ΚΓΦΠ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας

19 Με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει το ΚΓΦΠ να καταχωρίσει στο μητρώο ως ημερομηνία λήξεως την 30ή Απριλίου 2020 αντί της ημερομηνίας που προβλέπεται επί του παρόντος σε αυτό.

20 Με το υπόμνημά του αντικρούσεως, το ΚΓΦΠ υποστηρίζει ότι το δεύτερο αυτό αίτημα είναι απαράδεκτο.

21 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής που ασκείται ενώπιον του δικαστή της Ένωσης κατά των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, το ΚΓΦΠ υποχρεούται, κατά το άρθρο 73, παράγραφος 6, του κανονισμού 2100/94, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων του δικαστή της Ένωσης. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να απευθύνει διαταγές στο ΚΓΦΠ, το οποίο ωστόσο υποχρεούται να συμμορφώνεται προς το διατακτικό και το σκεπτικό των αποφάσεων που εκδίδει ο δικαστής της Ένωσης [πρβλ. απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2019, Mema κατά ΚΓΦΠ [Braeburn 78 (11078)], T-177/16, EU:T:2019:57, σκέψη 29· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

22 Επομένως, το δεύτερο αίτημα είναι απαράδεκτο, καθόσον με αυτό ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει το ΚΓΦΠ να τροποποιήσει την ημερομηνία λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia, όπως η ημερομηνία αυτή έχει καταχωριστεί στο μητρώο.

Επί του παραδεκτού της παραπομπής στα προβληθέντα ενώπιον των οργάνων του ΚΓΦΠ επιχειρήματα

23 Το ΚΓΦΠ προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της γενικής παραπομπής, από την προσφεύγουσα, στα επιχειρήματα που αυτή είχε προβάλει και τα υπομνήματα που είχε υποβάλει κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ.

24 Συναφώς, όσον αφορά την παραπομπή, με το σημείο 5.24 του δικογράφου της προσφυγής, σε συγκεκριμένα σημεία των παρατηρήσεων τις οποίες η προσφεύγουσα είχε υποβάλει κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ και τις οποίες ωστόσο δεν προσκόμισε ως παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής, τα επιχειρήματα στα οποία γίνεται παραπομπή με τον τρόπο αυτόν πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

25 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, και με το άρθρο 177, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στον μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, στο δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Το ίδιο ισχύει για κάθε αίτημα, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από λόγους και επιχειρήματα που να παρέχουν τη δυνατότητα τόσο στον καθού όσο και στον δικαστή να εκτιμήσουν κατά πόσον αυτό είναι βάσιμο. Ως εκ τούτου, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή πρέπει να προκύπτουν κατά τρόπο τουλάχιστον συνοπτικό, αλλά πάντως συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο της προσφυγής. Μολονότι το σώμα του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να τεκμηριωθεί και να συμπληρωθεί, ως προς συγκεκριμένα σημεία, με παραπομπές σε αποσπάσματα εγγράφων που επισυνάπτονται στο δικόγραφο, η γενική παραπομπή σε άλλα έγγραφα δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη των ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής. Ανάλογες απαιτήσεις ισχύουν όταν μια αιτίαση ή ένα επιχείρημα προβάλλεται προς στήριξη λόγου ακυρώσεως [βλ. απόφαση της 11ης Απριλίου 2019, Fomanu κατά EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Απεικόνιση πεταλούδας), T-323/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:243, σκέψη 17 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρεούται να υποκαθιστά τους διαδίκους προσπαθώντας να αναζητήσει τα κρίσιμα στοιχεία στα έγγραφα στα οποία αυτοί παραπέμπουν [βλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2018, Recordati Orphan Drugs κατά EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:126, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

26 Εν προκειμένω, με το σημείο 5.24 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα απλώς παραπέμπει «στο σημείο 4.4 του από 23 Νοεμβρίου 2017 υπομνήματός της επί της ουσίας της υποθέσεως, καθώς και στα σημεία 3 και 4 του φακέλου της αγορεύσεως που κατέθεσε κατά την προφορική συζήτηση της 24ης Σεπτεμβρίου 2018» και υπογραμμίζει ότι πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι τα επιχειρήματα που εξέθεσε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ αποτελούν μέρος της επιχειρηματολογίας που αναπτύσσεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής. Πάντως, πέραν του ότι το υπόμνημα και ο φάκελος της αγορεύσεως στα οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα δεν επισυνάφθηκαν στο δικόγραφο της προσφυγής, η παραπομπή σε αυτά δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη των ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής.

27 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η παραπομπή, με το σημείο 5.24 του δικογράφου της προσφυγής, σε επιχειρήματα που περιλαμβάνονται σε έγγραφα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ δεν είναι παραδεκτή στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

Επί της ουσίας

28 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω, κατ' ουσίαν, ελλείψεως αιτιολογίας και ο δεύτερος σε παράβαση του κανονισμού 2100/94 ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή του, συμπεριλαμβανομένης της Συνθήκης ΕΕ και της Συνθήκης ΛΕΕ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η προσφυγή της ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν παραδεκτή.

29 Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και στη συνέχεια ο πρώτος λόγος ακυρώσεως.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το τμήμα προσφυγών του ΚΓΦΠ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας την ενώπιόν του προσφυγή ως απαράδεκτη

30 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο σκέλη, με τα οποία η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα της εκτίμησης του ΚΓΦΠ ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 67, σε συνδυασμό με το άρθρο 87, του κανονισμού 2100/94 και περιορισμός των ενδίκων βοηθημάτων που παρέχονται στους δικαιούχους κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την αντιμετώπιση των προφανών σφαλμάτων

31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη, κατά το μέρος που έκρινε ότι η προσφυγή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 67, σε συνδυασμό με το άρθρο 87, του κανονισμού 2100/94, διότι, κατά το τμήμα προσφυγών, οι διατάξεις αυτές αφορούν την αρχική καταχώριση στο μητρώο της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και όχι την τροποποίηση της καταχωρίσεως αυτής. Η προσφεύγουσα αντιτείνει ότι το τμήμα προσφυγών, με τη συλλογιστική του, προβαίνει σε τεχνητή διάκριση μεταξύ της αρχικής καταχωρίσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και της τροποποιήσεως της καταχωρίσεως αυτής.

32 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση διορθώσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, όπως η ημερομηνία αυτή περιλαμβάνεται στο μητρώο, εμπίπτει σαφώς στην κατά το άρθρο 87 του κανονισμού 2100/94 έννοια της «καταχώρηση[ς] ή […] διαγραφή[ς] πληροφορίας στο μητρώο». Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει σε έναν άδικο περιορισμό των ενδίκων βοηθημάτων που παρέχονται στους δικαιούχους κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την αντιμετώπιση των προφανών σφαλμάτων κατά την καταχώριση των δεδομένων στο μητρώο.

33 Το ΚΓΦΠ αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

34 Υπενθυμίζεται ότι μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης περιλαμβάνεται και η ασφάλεια δικαίου. Η μη δυνατότητα προσβολής μιας διοικητικής αποφάσεως, λόγω εκπνοής των εύλογων προθεσμιών προσβολής της ή λόγω εξαντλήσεως των ενδίκων μέσων, συμβάλλει στην ασφάλεια δικαίου και, επομένως, το δίκαιο της Ένωσης δεν επιβάλλει καταρχήν στο διοικητικό όργανο την υποχρέωση να εξετάσει εκ νέου μια διοικητική απόφαση που κατέστη απρόσβλητη (αποφάσεις της 13ης Ιανουαρίου 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, σκέψη 24, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, σκέψη 37, και της 4ης Οκτωβρίου 2012, Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, σκέψη 76). Επιπλέον, οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής αποσκοπούν στην προστασία της ασφάλειας δικαίου, αποτρέποντας την επ' αόριστον αμφισβήτηση των πράξεων της Ένωσης που παράγουν έννομα αποτελέσματα (απόφαση της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, σκέψη 16).

35 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι τα διαθέσιμα ένδικα βοηθήματα, καθώς και οι προθεσμίες εντός των οποίων μπορεί να ασκηθεί προσφυγή, περιλαμβάνονται στον κανονισμό 2100/94.

36 Συγκεκριμένα, το άρθρο 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94 ορίζει ότι «[π]ροσφυγή μπορεί να ασκηθεί κατά των αποφάσεων του [ΚΓΦΠ] που έχουν ληφθεί δυνάμει των άρθρων 20, 21, 59, 61, 62, 63 και 66, καθώς και κατά των αποφάσεων που αφορούν […] την καταχώρηση ή τη διαγραφή πληροφορίας στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 87 […]».

37 Κατά το άρθρο 69 του κανονισμού 2100/94, η προσφυγή αυτή κατατίθεται εγγράφως «εντός προθεσμίας δύο μηνών από την επίδοση της απόφασης, όταν αυτή απευθύνεται στον προσφεύγοντα ή, εν ελλείψει, εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης […]».

38 Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του κανονισμού 2100/94, το ΚΓΦΠ τηρεί μητρώο κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικής ποικιλίας στο οποίο καταχωρίζονται, μεταξύ άλλων, μετά τη χορήγηση του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, η ημερομηνία ενάρξεως και λήξεως ισχύος του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.

39 Πρώτον, από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι το άρθρο 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 87, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του ίδιου κανονισμού, προβλέπει προσφυγή μόνον κατά των αποφάσεων του ΚΓΦΠ οι οποίες, στο πλαίσιο της χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, ορίζουν την ημερομηνία ενάρξεως και λήξεως ισχύος του εν λόγω δικαιώματος. Η προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση του ΚΓΦΠ, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση διορθώσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα, δεν εμπίπτει στις ως άνω διατάξεις.

40 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, με απόφαση της 2ας Αυγούστου 1996, το ΚΓΦΠ παραχώρησε κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia, ορίζοντας ως ημερομηνία λήξεως της διάρκειας του δικαιώματος αυτού την 1η Φεβρουαρίου 2018. Εν συνεχεία, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση της αποφάσεως περί παραχωρήσεως με την οποία ορίστηκε η επίμαχη ημερομηνία λήξεως και ότι δεν άσκησε προσφυγή εντός δύο μηνών από της επιδόσεως της αποφάσεως αυτής. Τόσο στο σημείο 4.4 του δικογράφου της προσφυγής της όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ρητώς ότι δεν είχε ασκήσει προσφυγή εντός της προθεσμίας του άρθρου 69 του κανονισμού 2100/94. Καίτοι θα μπορούσε να προσφύγει κατά της αποφάσεως αυτής δυνάμει του άρθρου 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94 (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, σκέψη 24), η προσφεύγουσα δεν άσκησε εμπροθέσμως τα ένδικα βοηθήματα που θέτει στη διάθεσή της ο κανονισμός 2100/94. Επομένως, η απόφαση περί παραχωρήσεως κατέστη απρόσβλητη κατά τη λήξη της σχετικής προθεσμίας (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Μαρτίου 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, σκέψη 13).

41 Στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι δυνατόn να επιτραπεί στην προσφεύγουσα να θέσει εκ νέου σε κίνηση την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, υποστηρίζοντας ότι η από 24 Αυγούστου 2017 αίτησή της περί διορθώσεως εμπίπτει στην «καταχώρηση ή τη διαγραφή πληροφορίας στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 87 [του κανονισμού 2100/94]». Συγκεκριμένα, αν επιτρεπόταν στην προσφεύγουσα να ασκήσει προσφυγή δυνάμει του άρθρου 67, σε συνδυασμό με το άρθρο 87, του κανονισμού 2100/94, μετά την υποβολή αιτήσεως για τη διόρθωση της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και την εκ μέρους του ΚΓΦΠ απόρριψη της αιτήσεως αυτής, θα θιγόταν ο απρόσβλητος χαρακτήρας της αποφάσεως περί παραχωρήσεως. Κάθε δικαιούχος κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας θα μπορούσε να καταστρατηγήσει την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής του άρθρου 69 του κανονισμού 2100/94 ζητώντας, όπως η προσφεύγουσα, μετά την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, τροποποίηση του μητρώου και ασκώντας προσφυγή κατά της απορριπτικής αποφάσεως του ΚΓΦΠ. Μια τέτοια καταστρατήγηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής δεν μπορεί να γίνει δεκτή (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 21ης Μαρτίου 2014, Yusef κατά Επιτροπής, T-306/10, EU:T:2014:141, σκέψεις 54 και 55).

42 Ασφαλώς, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη ουσιωδών νέων πραγματικών περιστατικών μπορεί να δικαιολογήσει την υποβολή αιτήματος επανεξετάσεως αποφάσεως η οποία δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως (βλ. απόφαση της 21ης Μαρτίου 2014, Yusef κατά Επιτροπής, T-306/10, EU:T:2014:141, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται την ύπαρξη τέτοιων ουσιωδών νέων πραγματικών περιστατικών που θα μπορούσαν να στηρίξουν την αίτησή της περί τροποποιήσεως της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.

43 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν δύναται λυσιτελώς να υποστηρίξει ότι, μετά την πάροδο ετών από την απόφαση περί παραχωρήσεως, δημιουργήθηκαν αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια της ημερομηνίας λήξεως. Ούτε οι πληροφορίες που παρέσχε το ΚΓΦΠ, κατόπιν αιτήματος της προσφεύγουσας, σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας συνιστούν νέα πραγματικά περιστατικά τα οποία να δικαιολογούν τη δυνατότητα της προσφεύγουσας –η οποία παρέλειψε να ασκήσει εγκαίρως τα ένδικα βοηθήματα που της παρέχει ο κανονισμός 2100/94– να ασκήσει προσφυγή κατά της εκ μέρους του ΚΓΦΠ αρνήσεως τροποποιήσεως της επίμαχης ημερομηνίας και, ως εκ τούτου, να καταστρατηγήσει την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως περί παραχωρήσεως (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Ιουνίου 2018, Spagnolli κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-568/16 και T-599/16, EU:T:2018:347, σκέψη 131).

44 Εξάλλου, η απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της θέσεώς της, δεν κλονίζει τις ανωτέρω διαπιστώσεις. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η ημερομηνία λήξεως της διάρκειας συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας χορηγηθέντος από εθνικό οργανισμό σε σχέση με φάρμακο αποδείχθηκε ανακριβής, λαμβανομένης υπόψη αποφάσεως εκδοθείσας μεταγενέστερα από το Δικαστήριο κατόπιν προδικαστικής παραπομπής (απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, σκέψεις 23, 48 και 49). Αυτό σημαίνει ότι, στην υπόθεση εκείνη, είχε προκύψει ένα νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό, ήτοι η απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διευκρινίστηκαν οι λεπτομέρειες υπολογισμού της διάρκειας προστασίας. Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω και, επομένως, η νομολογία που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν δύναται να τύχει εφαρμογής.

45 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009

46 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε, με το σημείο II.A.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφυγή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009. Προς στήριξη της απόψεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει διάφορα επιχειρήματα.

47 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη διάταξη υποχρεώνει το ΚΓΦΠ να διορθώνει τα προφανή σφάλματα. Επιπλέον, η άρνηση του τελευταίου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση αυτή υπόκειται σε προσφυγή βάσει του άρθρου 67 του κανονισμού 2100/94, δεδομένου ότι συνιστά απόφαση που αφορά την καταχώριση ή τη διαγραφή πληροφορίας στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 87 του εν λόγω κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και αν το άρθρο 67 του κανονισμού 2100/94 εφαρμοστεί κατά γράμμα και, ως εκ τούτου, μια τέτοια απόφαση δεν είναι δεκτική προσφυγής, η άσκηση προσφυγής πρέπει να θεωρηθεί δυνατή βάσει της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης κατά την οποία «κάθε πρόσωπο πρέπει να μπορεί να απολαύει αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά των αποφάσεων που θίγουν δικαίωμα αναγνωρισμένο από τις Συνθήκες», διότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διατύπωση αυτή καταλαμβάνει ένα νομοθέτημα όπως ο κανονισμός 2100/94.

48 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η τροποποίηση της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών, όπως η ημερομηνία αυτή έχει καταχωριστεί στο μητρώο, είναι λιγότερο πιθανό να θίξει την αρχή της ασφάλειας δικαίου απ' ό,τι οι πιο ουσιώδεις τροποποιήσεις που ενδέχεται να προκύψουν από την επανεξέταση αποφάσεως. Προς στήριξη της θέσεώς της, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η καταχώριση στο μητρώο των ουσιωδών

πληροφοριών σχετικά με τα κοινοτικά δικαιώματα επί καταχωρισμένων φυτικών ποικιλιών αποσκοπεί στη δημιουργία αξιόπιστης πηγής πληροφόρησης και στην κατοχύρωση, με τον τρόπο αυτό, της ασφάλειας δικαίου η οποία είναι αναγκαία για την προστασία των συμφερόντων των τρίτων. Επομένως, επιβάλλεται η διόρθωση σφάλματος που περιλαμβάνεται στο μητρώο, ανεξαρτήτως της παρελεύσεως ορισμένου χρονικού διαστήματος.

49 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διόρθωση προφανών σφαλμάτων βάσει του άρθρου 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009 δεν υπόκειται σε καμία προθεσμία. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 874/2009 δεν περιέχει καμία διάταξη συναφώς. Προς στήριξη των επιχειρημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση που εξέδωσε το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας, Κάτω Χώρες) στις 18 Φεβρουαρίου 2015 στην υπόθεση Syngenta κατά του ολλανδικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η σχετική διάταξη του δικαίου της Ένωσης στον εφαρμοστέο κανονισμό δεν προέβλεπε προθεσμία για τη διόρθωση σφάλματος και υποστηρίζει ότι το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009.

50 Το ΚΓΦΠ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

51 Χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ζητήματος αν η κατά το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009 απόφαση του ΚΓΦΠ υπόκειται σε προσφυγή βάσει του άρθρου 67 του κανονισμού 2100/94, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το σφάλμα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 53, παράγραφος 4.

52 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009, τα γλωσσικά σφάλματα, τα γραφικά λάθη και τα προφανή σφάλματα που τυχόν υπάρχουν στο κείμενο αποφάσεως του ΚΓΦΠ πρέπει να διορθώνονται. Από τη διατύπωση αυτή προκύπτει ότι οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει της διατάξεως αυτής μπορούν να έχουν ως αντικείμενο αποκλειστικώς τη επανόρθωση ορθογραφικών ή γραμματικών λαθών, σφαλμάτων μεταγραφής –όπως, για παράδειγμα, σφάλματα σχετικά με το όνομα ή την επωνυμία των διαδίκων– ή σφαλμάτων τόσο προφανών που δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι πρόκειται για άλλο κείμενο πέραν εκείνου το οποίο προκύπτει μετά τη διόρθωση [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, dm-drogerie markt κατά ΓΕΕΑ – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, σκέψη 73].

53 Δεδομένης της σπουδαιότητας που έχει ο δεσμευτικός χαρακτήρας του διατακτικού μιας οριστικής αποφάσεως που εκδίδεται από αρμόδια αρχή και προκειμένου να τηρείται η αρχή της ασφάλειας δικαίου, ο κανόνας που επιτρέπει να επέλθουν, κατ' εξαίρεση, μεταγενέστερες διορθώσεις σε μια τέτοια απόφαση πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Συνεπώς, ο όρος «προφανές σφάλμα» αφορά μόνο σφάλματα τυπικής φύσεως, όπως τα εκ παραδρομής σφάλματα, τα οποία προκύπτουν σαφώς από το σώμα της αποφάσεως και τα οποία δεν επηρεάζουν την έκταση εφαρμογής και την ουσία της, που προσδιορίζεται από το διατακτικό και την αιτιολογία της. Αντιστρόφως, ο όρος «προφανές σφάλμα», κατά το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009, δεν μπορεί να αφορά σφάλμα ικανό να θίξει τη νομιμότητα της ουσίας της προσβαλλομένης αποφάσεως [βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Gagliardi κατά ΓΕΕΑ – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANónica MANU), T-392/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2006:400, σκέψη 55, και της 18ης Οκτωβρίου 2011, Reisenthel κατά ΓΕΕΑ – Dynamic Promotion (Τελάρα και καλάθια), T-53/10, EU:T:2011:601, σκέψη 35].

54 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ζητεί την τροποποίηση της ημερομηνίας λήξεως της διάρκειας του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Siberia. Μια τέτοια τροποποίηση, ωστόσο, επηρεάζει το περιεχόμενο και την ουσία της αποφάσεως περί παραχωρήσεως με την οποία καθορίστηκε η διάρκεια της εν λόγω προστασίας. Πράγματι, η τροποποίηση αυτή προϋποθέτει ότι έχει προηγουμένως καθοριστεί ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να ερμηνευθεί ο κανονισμός 2100/94, ιδίως οι κρίσιμες διατάξεις του σχετικά με τον υπολογισμό της διάρκειας προστασίας. Η προσφεύγουσα και το ΚΓΦΠ, εξάλλου, δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν επί της ερμηνείας αυτής, παρά την επί σειρά ετών αλληλογραφία τους. Επομένως, η αίτηση της προσφεύγουσας περί

τροποποιήσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αίτηση διορθώσεως γλωσσικού σφάλματος, γραφικού λάθους ή προφανούς σφάλματος κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009.

55 Στο μέτρο που, εν προκειμένω, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η προσφυγή της είναι παραδεκτή δυνάμει της διατάξεως αυτής.

56 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως ως αβάσιμο και, συνακόλουθα, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών του ΚΓΦΠ παρέλειψε να απαντήσει σε προβληθέν ενώπιόν του επιχείρημα

57 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών του ΚΓΦΠ παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει το επιχείρημά της σχετικά με την υποχρέωση του ΚΓΦΠ να διορθώνει αυτεπαγγέλτως τα σφάλματα που περιλαμβάνονται στο μητρώο.

58 Το ΚΓΦΠ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

59 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 75 του κανονισμού 2100/94, οι αποφάσεις του ΚΓΦΠ πρέπει να αιτιολογούνται. Η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με την υποχρέωση την οποία καθιερώνει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ [πρβλ. απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, σκέψη 43]. Κατά πάγια νομολογία σχετική με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, η υποχρέωση αιτιολογήσεως έχει διττό σκοπό, ήτοι να παράσχει τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως [πρβλ. αποφάσεις της 10ης Μαΐου 2012, Rubinstein και L'Oréal κατά ΓΕΕΑ, C-100/11 P, EU:C:2012:285, σκέψη 111, της 30ής Ιουνίου 2010, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:263, σκέψη 17, και της 27ης Μαρτίου 2014, Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, σκέψη 24].

60 Για την εκπλήρωση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως δεν απαιτείται να δίδεται απάντηση ρητώς και διεξοδικώς σε όλα τα επιχειρήματα που προέβαλε ο προσφεύγων, υπό την προϋπόθεση ότι το ΚΓΦΠ εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν ουσιώδη σημασία για την οικονομία της αποφάσεως [βλ. απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2018, Schniga κατά ΚΓΦΠ (Gala Schnico),T-445/16, EU:T:2018:95, σκέψη 28 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]

61 Όπως προκύπτει επίσης από πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξεως, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 150, και της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/15 P, EU:C:2016:989, σκέψη 47).

62 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το ΚΓΦΠ έχει εξουσία αυτεπάγγελτης διορθώσεως των σφαλμάτων που περιλαμβάνονται στο μητρώο, η άρνηση ασκήσεως της εξουσίας αυτής δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 67 του κανονισμού 2100/94. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε

ότι η άρνηση αυτή δεν συνιστά ούτε απόφαση σχετικά με την καταχώριση ή τη διαγραφή πληροφορίας στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 87 του εν λόγω κανονισμού. Κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 874/2009 δεν έχει εφαρμογή σε μια τέτοια περίπτωση.

63 Επομένως, το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την απόφασή του.

64 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και, επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

66 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΚΓΦΠ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Siberia Oriental BV φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ).

Μαρκουλλή Ηλιόπουλος Norkus

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιουνίου 2020.

(υπογραφές)